

Dovolj je dnevu njegova lastna teža

Dragi farani! Ko sedim pred računalnikom in razmišljam, kakšne duhovne misli naj vam napišem za novembrsko glasilo, se znova in znova vrača vprašanje, kaj povedati, da ne bo samo še nekaj besed, ki jih preberemo in pozabimo, ampak da bi se kdo ob njih za trenutek ustavil, premislil o svojem življenju in morda naredil korak bliže Bogu.

Ob tem se mi vračajo Jezusove besede iz Matejevega evangelija: »Ne bodite torej v skrbeh za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegova lastna teža« (Mt 6,34). Ko gledam naše vsakdanje življenje, se mi zdi, da so te besede zelo blizu človeku današnjega časa. Toliko je obveznosti, skrbi, odgovornosti, načrtov in pričakovanj, toliko tega, kar moramo postoriti, urediti in nositi, da človek hitro dobi občutek, da mora biti še hitrejši, uspešnejši in učinkovitejši.

Toda Jezus nas ne želi obremeniti še z eno stvarjo. Ko pravi: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt 11,28), ne govori ljudem, ki imajo vse v svojem življenju ►

urejeno, ampak utrujenim, obteženim in iščočim. Zato si ne želim, da bi bila vera za kogar koli še eno breme, še en seznam stvari, ki jih mora človek opraviti, da bi bil »dovolj dober kristjan«. Kot duhovnik vas ne želim kregati ali soditi, koliko je kdo veren; Bog pozna vsakega izmed nas, naše okoliščine, naše rane, padce in tudi iskrene želje po dobrem. Moje poslanstvo je predvsem v tem, da vam pokažem pot evangelija ter vas spomnim na Boga in na nekaj, kar lahko v naglici življenja hitro pozabimo: človek ni samo telo, ni samo delo, družina, uspeh, denar, prosti čas in vse tisto, kar je mogoče videti in izmeriti – človek ima tudi dušo.

Prepričan sem, da za dušo velja nekaj podobnega kakor za telo: če zanjo ne skrbimo, posledic morda ne opazimo takoj. Če nekaj časa ne molimo, se naš vsakdan ne ustavi, če ne pridemo v cerkev, se naslednje jutro še vedno začne nov dan, če Boga potisnemo na rob življenja, imamo morda celo več časa za druge stvari. Toda človek lahko poskrbi za marsikaj zunanjega in hkrati počasi zanemari tisto najgloblje v sebi.

Zato krščansko življenje ni razdeljeno na dva dela: na vsakdan, v katerem so služba, družina, šola, opravki, šport, hobiji in druženje, ter na nekaj »verskega«, kar pride na vrsto občasno ob nedeljah, praznikih in posebnih priložnostih. Ver-
nik je kristjan tudi v ponedeljek zjutraj, v službi, doma, v odnosu do zakonca, otrok, staršev, sodelavcev in človeka, ki ga sreča na poti. Prav tam se vera pokaže kot življenje z Bogom, ki ni dodatek k našemu bivanju, ampak njegov temelj in notranja usmeritev.

In prav tu se mi zdi pomembno tudi naslednje: življenje z Bogom ne pomeni, da bomo imeli manj skrbi ali da bo vselej lažje. Krščanska vera ni obljuba življenja brez križev. Jezus sam nas nikoli ni učil, da bo hoja za njim brez trpljenja. Učil pa nas je, da križa ni treba nositi sam, ampak skupaj z Njim. Zato vera ne pomeni, da bomo iz svojega življenja odstranili vse, kar je težko, ampak da tudi sredi težav verujemo, da naše življenje ni prepuščeno samo nam in našim močem.

Morda je november več kot primeren čas za takšen premislek. Ko se narava

umirja in ko se ob prazniku vseh svetih ter spominu na naše rajne bolj zavestno srečujemo z minljivostjo, se lahko vprašamo, čemu namenjam svoje življenje. Kaj bo ostalo, ko bo minilo vse tisto, za kar se danes tako trudim?

Vse, kar je zemeljskega, bo minilo. Minili bodo naši uspehi, načrti, skrbi in stvari, za katere smo nekoč mislili, da so najpomembnejše. Ostala pa bo ljubezen, ki smo jo podarili, dobro, ki smo ga storili, odnosi, ki smo jih gradili, in predvsem naš odnos z Bogom.

Sv. Pavel pravi: »Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. Največja od njih pa je ljubezen« (1 Kor 13,13). Zato naj bo mesec november priložnost za odločen korak. Ne za še eno obveznost, ki si jo naložimo, ampak za zavest, da Boga potrebujemo sredi svojega življenja: v veselju in skrbeh, pri delu in počitku, v naših odnosih in odločitvah. Mogoče bo to nekaj minut tišine, večerna molitev, nedeljska sv. maša, sv. spoved ali preprosta zahvala Bogu za dan, ki nam je podarjen.

Jezus nam nikoli ne govori: Najprej uredi svoje življenje, potem pridi k meni, ampak nam vedno znova ponavlja: »Pridite k meni«. Zato bodimo prepričani, da nam ni treba najprej biti popolni, da bi lahko prišli k Bogu. Ni nam treba nositi še Boga kot breme; povabimo Boga v svoje življenje, naj nam On pomaga nositi naša vsakdanja bremena.

Naša vera naj ne bo samo priložnostna ali občasna, ampak predvsem odnos, iz katerega svoje življenje živimo. Kajti za vstop v Božje kraljestvo ne bo najpomembnejše, koliko smo imeli, koliko smo dosegli in koliko smo naredili, ampak s kom smo hodili skozi življenje in ali smo znali sprejeti Ljubezen, ki nam je bila podarjena.

Nekoč, ko se bomo ozrli nazaj na svojo življenjsko pot, bodo prav preproste stvari govorile najbolj glasno: človek, ki smo mu namenili svoj čas, beseda, s katero smo koga opogumili, odpuščanje, ki smo ga zmogli podariti, roka, ki smo jo komu ponudili, molitev, ki smo jo za koga zmolili, in trenutki, ko smo kljub vsemu zaupali Bogu. To so stvari, ki se nam danes zdijo majhne, vendar imajo pred Bogom drugačno težo.

Zato, dragi farani, naj nas v novembru spremlja preprosto Jezusovo povabilo: »Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek« (Mt, 11,28). Naj ga ne slišimo kot še eno zahtevo, ampak predvsem kot obljubo. Ko smo utrujeni, je On blizu. Ko ne vemo, kako naprej, je On pot. Ko nas je strah, je On naše upanje, in ko sami ne zmoremo več, nam ne pravi: »Zberi še malo moči«, ampak nas vabi, naj gremo k Njemu. Kajti vera nikakor ni še eno breme na naših ramenih. Vera je Božja roka, ki nas drži, saj sami ne zmoremo.

Cristian Balint, župnik

Srečanje Župnijskega pastoralnega sveta

Na drugem srečanju ŽPS, 24. septembra 2026, smo se pogovarjali o večji odprtosti župnije, povezovanju med župljani in vabljenju novih sodelavcev k dejavnemu vključevanju v župnijsko življenje. Spregovorili smo o prihajajočih dogodkih: blagoslovu obnovljene strehe, srečanju starejših in bolnih, molitvi rožnega venca v oktobru ter molitvah za rajne ob prazniku vseh svetih. Pregledali smo tudi delovanje župnijskih skupin in se zahvalili vsem, ki s svojim časom in talenti soustvarjajo življenje župnije. V razpravi smo izpostavili potrebo po večji pomoči pri organizaciji pogostitev, težave s parkiranjem, skrb za urejenost cerkvenega dvorišča ter iskanje novih sodelavcev pri postavljanju mlajev. Posebej smo poudarili, da lahko župnija živi in raste le ob sodelovanju, odprtosti in pripravljenosti vsakega izmed nas.

zapisala M. L.

Župnikova zahvala

Ob zahvalni nedelji iskrena hvala vsem, ki se z vsem srcem trudite za pristno krščansko življenje v naši župniji. Hvala za delo in vse vaše darove, molitve in podporo. Hvala za vse darove za sv. maše in za vse darove v župnijski pisarni. Bog vam povrni!

Napovednik

- Od 26. oktobra naprej bodo sv. maše med tednom ob 18. uri (zimski čas).
- Priložnost za sv. spoved imate pred vsako sv. mašo in vsak četrtek ob 17. uri.
- Na praznik VSEH SVETIH bosta sv. maši ob 7. in 10. uri. Ob 15. uri bo molitev in blagoslov grobov na pokopališču. Ob 17. uri bomo v cerkvi molili rožni venec za pokojne.
- V torek, 3. novembra, bo srečanje biblične skupine.
- V nedeljo, 8. novembra, bomo obhajali zahvalno nedeljo. Pri vseh mašah bo ofer in bomo zapeli zahvalno pesem.
- Vsak petek (razen med počitnicami) so v veroučni učilnici srečanja za mladino.
- Na god svetega Martina (sreda, 11. november) bo maša na Križu ob 18. uri.
- V soboto, 21. novembra bomo obhajali god sv. Cecilije. Vsem zborovodjam, pevkam in pevcem iz vseh župnijskih pevskih zborov iskrene čestitke in veliko Božjega blagoslova!
- Klemenovo nedeljo bomo v Suhadolah obhajali 22. novembra, ob 10. uri.

Izdaja: Župnija Komenda – Sv. Peter, Glavarjeva c. 110, 1218 Komenda, tel.: (01) 834 35 90,
e-pošta: cristian.balint@rkc.si, splet: www.zupnija-komenda.si,

TRR račun župnije: SI56 0400 0027 7821 812, TRR račun Karitas: SI56 0230 1025 3151 342

Odgovarja: Cristian Balint, župnik. Ureja: uredniški odbor.